

*Másnap(osan), kertparti Tóth Imre osztálytársunknál*



*A házigazda*

*Miskolc, 2009. május 17  
Földes IV.C (1959)  
öregdiákok*

**ISTEN HOZOTT BENNETEKET, ÉS  
MINDENKI ÉREZZE JÓL MAGÁT NÁLUNK!**



**KEZDHEJÜK... (VAGYIS FOLYTASSUK...)**

**1. rész** (Tóth Jancsi és Erzsike szemével)



**A HÁZIGAZDÁNAK TÖLTÜNK ELŐSZÖR.**



**EZ NEM PISKÓTA!**



**MI KIMARADUNK?**



**EGÉSZSÉGÜNKRE!**



**MELYIKET IS?**



**ÍGY MINDJÁRT MÁS!**



**MEGVÁROM, HOGY ÍZLIK-E...**



**NEKEM ELHIHETED, HOGY ENNÉL NINCS JOBB ORVOSSÁG!**



**MÁR MEG IS GYÓGYULTAM!**



**TÉNYLEG NEM KAMU?**



**TANUSÍTHATOM, HOGY NEM!**



**ÉS MIKOR ÉNEKELÜNK?**



**GYORSAN KIHASZNÁLOM, HOGY KÖRÜNKBEN EGY (NYUGDÍJAS) BÍRÓ IS VAN.**

**AZTÁN NEHOGY ÁM MINDEN SZAVÁT ELHIGYJÉTEK!!**



**ÜGYE, MI JÓ BARÁTOK VAGYUNK!**



**HA EGY KIS RÁNTÁSSAL CSINÁLOD, AKKOR MEGESZI!**



*Cserny Tóni,  
a séf*

**HÖLGYEK, URAK!  
AZ ESTEBÉD TÁLALVA!**



**VÉGÜL IS, HOL A KAJA?**



**ILYEN KOSZTOSNAK ÖRÖM FŐZNI!**



**JÖVŐRE, VELETEK UGYANITT!**

## *Közbevetőleg*

### *Kettős bordícséret*

*(Mezey Katalin verse)*

Az asszony mondja:

A férfi, hogyha nem iszik, komor,  
kedvetlen, kákán is csomót keres,  
faggat, elszámoltat, veszekszik,  
a pénzeszacskó száját beköti.

De ha felhajt már jókor egy pohárral,  
mindenkivel évődő és beszédes,  
nem számolja a pénzt, mit kiad,  
a két hónapja megvett selymet is  
hajlandó akár újra kifizetni.  
Simul, szorongat, kényeztet, ígér,  
sír, könyörög, zsarol és fenyeget,  
mégis azt teszi, amit te akarsz,  
könnyen az ujjad köré tekered.

A férfi s a bor, mint test és a lélek,  
Egymás nélkül mindkettő kevesebb.

A férfi mondja:

Az asszony, hogyha nem iszik, kíváncsi,  
mindenre figyel, mindent megjegyez.  
Percre számolja jöttödet-mentedet,  
mint bolygó pályáját a csillagász.  
Zsebedet, tárcádat, táskádat, mint a  
röntgen  
átvilágítja, észre sem veszed.  
Zsebkendőd, leveleid, ingedet és  
gatyádat  
legjobb, ha rögtön nála keresed.

De ha iszik, szavait egybeölti,  
maga se tudja, kinek mit beszél.  
Feltárja lelke legbensőbb zugát is,  
de végbe viszi, amit fejébe vesz.  
Amit nem tenne soha a szemed láttára,  
most megteszi, ha akarod, ha nem.  
Hódításait kérkedve tartja számon,  
másra nem is emlékszik, nem igen.

Asszony és bor, pokol és a sátán,  
ha együtt vannak, tudod, mire számíts.  
Külön-külön: kettőzött a veszély.

**2. rész** (Molnár Kati és Irénke fotói)



**HÖLGYKOSZORÚ**



**MI, FÉRFIAK (1) - SZÁRAZON**





MI, FÉRFIAK (2) - FÉLRENÉZVE



ESTEFELÉ... (A TÚLÉLŐK)

### 3. rész (Csépes Imi és Sára fotózta)



KÖZEL S TÁVOL...



ÜGYE, MÉG NEM FOGYOTT EL??

#### 4. rész (Gyurkó Peti és Ágnes képei)



A VENDÉGEKET (NOSZTALGIA) ZENÉVEL IS FOGADOM.



EMLÉKSZEL, AMIKOR MÉG KÖTELEZŐ VOLT...



ÉN AKKOR SE IGEN HORDTAM.



**ÉN MEG NEMZETI SZÍNŰRE CSERÉLTEM A SZALAGOT!**





VIRÁGSZÁLAK...

...ÉS (MÁK)VIRÁGOK





FÉRFIBESZÉD



FÉLIG ÜRES VAGY FÉLIG TELE??





**FÉRFIKÉZ, DE A HÁZIASSZONY SZEME!!**





MEGÉRDEMELT JUTALOM.



**A „KEMÉNY MAG” FELJEGYZÉSEI  
ADTÁK AZ ALAPOT AZ EMLÉK-KIADVÁNYHOZ.**



**TELE-KÉZZEL... ÉS MINDENT AZ UTÓKORNAK!**